

[Socialministeren.]

ville de være misfornøjet dermed. Selvom det måske er hjertet, der taler, synes jeg alligevel, det ville være dejligt, om vi ikke altid, når talen er om vore gamle, invalider og enker vurderer, om vi nu på dette felt kan få råd til at give dem de penge, det drejer sig om, eller vi ikke kan.

Det er klart, at jeg også har gjort mig mine forestillinger i den forbindelse, når angrebene nu sættes ind. Man mener, at hvis vi nu gennemfører en folkepension, kunne det måske bevirke, at man måtte opgive andre sociale opgaver eller gå andre opgaver for nær, som trænger sig på indenfor børneforsorgen, forsorgen for de evnesvage, sygekasselovgivningen m. v. Jeg håber imidlertid, at jeg har gjort min stilling op, når jeg vurderer den almindelige sociale udvikling gennem årene således, at om vi vil, behøver gennemførelse af folkepensionen ikke at hindre gennemførelse af en rimelig forbedring på andre sociale områder.

I 1938—39 udgjorde de egentlige sociale udgifter i henhold til den under socialministeriet hørende lovgivning 7,2 pct. af nationalindkomsten, og i 1953—54 udgjorde de 7,3 pct. Noget sådant ligefremt faretruende ved dette kan jeg altså ikke se, idet stigningen kun andrager 0,1 pct. Jeg er selvfølgelig klar over, at den gode beskæftigelse har sin andel heri. Hvis man indregner det udgiftsbeløb, som vi i henhold til forslagene om folkepension og om ændringer i folkeforsikringsloven ville komme op på, når ordningen er gennemført, i udgiftsbeløbet for 1953—54 og sammenligner dette beløb med nationalindkomsten i 1953—54, kommer vi til en andel på ca. 8,3 pct., altså en stigning på ca. 1 pct.

Det er naturligvis ikke muligt mere præcist at sige noget om, hvordan nationalindkomsten vil udvikle sig; men hvis man går ud fra en stigning i nogenlunde samme takt som i årene fra 1947—48, hvor nationalindkomsten var 14 400 mill. kr., og til 1953—54, hvor den var 22 900 mill. kr., og man ligeledes foretager et skøn over udviklingen i de sociale udgifter, vil vi nå til, at disse, inkl. udgifterne i henhold til de foreliggende lovforslag, ikke skulle beslaglægge en større del af nationalindkomsten end ca. 7,5 pct.

De tal, jeg her har nævnt, er naturligvis

skønsmæssige, og anderledes kan det ikke være; men det må være lige så berettiget for mig at fremføre visse tal, som det er for alle dem, der nærer betænkeligheder ved forslaget.

Jeg vil til slut takke alle ordførerne for den forholdsvis saglige diskussion, der har været ført her ved lovforslagernes første behandling, og jeg håber, at det arbejde, der nu skal tage sin begyndelse i et udvalg, må resultere i, at vi, inden dette folketingsår er forbi, kan vedtage loven om folkepension, loven om ændrede fradragregler for beregning af aldersrenten i henhold til folkeforsikringsloven og loven om hjælp til enker, så at der kan gives vore gamle medborgere, vore enker og invalider bedre økonomiske vilkår at eksistere under. Jeg kan vist roligt sige, at vi alle forud for de sidste valg har lovet velvillig medvirken hertil, og jeg håber på udvalgets og det høje tings medvirken til løsning af dette spørgsmål på en for befolkningen tilfredsstillende måde.

Finansministeren (Kampmann): De folkepensionsbidrag, som omhandles i lovforslaget om folkepensionering, er udregnet i skattedepartementet, og det kan derfor være rimeligt, at jeg besvarer nogle af de spørgsmål, der er stillet vedrørende disse bidrag. Jeg kunne også have lyst til at knytte enkelte bemærkninger til de økonomiske betragtninger, der fra forskellig side er fremført her under debatten. Jeg har forstået, at der stort set er enighed om, at udgifterne til folkepensionen skal dækkes. Det er vist kun fra kommunistisk side, man kommer let om herved.

Det ærede medlem hr. Lorentzen kom dog med en bemærkning om, at man principielt foretrak besparelser — det kan man altid stå og sige heroppe fra talerstolen, men det ville være rart, om det ærede medlem i anden omgang lidt nærmere ville præcisere, hvilke besparelser han har tænkt sig at man varigt kan gennemføre til finansiering af folkepensioneringsydelseerne. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mener, at vi slet ikke har råd til en folkepensionering; det er et klart standpunkt. Det ville være interessant at høre, om de besparelser, det ærede medlem hr. Lorentzen fra samme parti tænker på, skulle gå ud på at forringe andre sociale ydelser. Hvis dette